

over for elværkerne. Det kunne jeg ikke rigtig forstå. Jeg vil godt lige have det defineret. Hvad var det for en kritik? Jeg mener tværtimod, at samtlige de eksempler, jeg nævnte, egentlig var en anerkendelse af det arbejde, elværkerne har gjort nu.

Men jeg tror egentlig – og det kan ikke hjælpe noget, hr. minister – at man forsøger at føre krigen over i fjendens lejr. Problemet her er ganske enkelt, at elselskaberne, som der i øvrigt er udmærket demokratisk kontrol med, idet de normalt ejes af forbrugerne, simpelt hen ikke aner – og vi har ikke fået svar på det i dag – hvad det er for penge, der skal overføres, og efter hvilke principper man kan henlægge.

Jeg vil egentlig bede om, at man i den videre behandling af dette forslag også overvejer en mere ren model, altså simpelt hen noget pr. kilowatt-time, der kan henlægges, sådan at det bliver gennemskueligt.

Det andet er jo en beføjelse til ministeren til at dirigere rundt med elselskaberne og sige: I må henlægge så meget, og I må henlægge så meget, og I kan rationalisere så meget, og så kan I henlægge det, eller I kan ikke henlægge noget.

Denne uoverskuelighed, hr. minister, er uacceptabel, og jeg vil gerne bede ministeren om mere konkret at kommentere, hvad det er, man agter at gøre og efter hvilke principper.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg tror, at jeg glemte at svare på en ting, fru Eva Møller sagde før – jeg tror, at det var fru Eva Møller, der var inde på det – om vi nu ikke i forhold til EU om den sag, som vi ikke må snakke om nu, men først kan snakke om under næste punkt på Folketingets dagsorden, altså spørgsmålet om afgifter på erhvervenes energiforbrug, kan imødesee en lige så langvarig behandling i EU, som vi har været igennem her.

Jeg vil gerne henlede fru Eva Møllers opmærksomhed på, at dette forslag altså kun ved direkte forhandling mellem os og EU-Kommissionen har været til behandling i nogle få måneder. Så den bekymring tror jeg ikke man skal have, eller det håb skal man ikke nære, alt efter temperament.

Hvorfor er der ikke allerede noget i gang med alt det her, hvis det er så glimrende, siger hr. Kim Behnke, hvorfor sker det så ikke? Jo, men det sker, hr. Kim Behnke, det sker over hele verden.

Dér har de danske elværker bare et problem. Det er dem, der har ønsket bl.a. det her forslag.

Jeg har også haft det ønske, regeringen har haft det ønske, og flertallet i Folketinget har haft det ønske, men elværkerne fortæller, at der er et spændende aktivitetsområde, hvor de gerne vil være med med deres ekspertise. Og det er altså ikke helt ligegyldigt at komme med en kunde-ekspertise, vil jeg gerne sige, og en systemekspertise omkring det.

Det kan heller ikke være helt ligegyldigt, at elværkerne kan gå ind sammen med os andre. Jeg hørte hr. Kim Behnkes sådan lidt vrængende tale om Danida. Jeg vil bare i den forbindelse henvise til den Østmiljøstøtte, vi har, som har været noget af det mest succesrige overhovedet, og som har givet meget betydelige miljømæssige forbedringer i Central- og Østeuropa, navnlig i vores nærområder, men samtidig har givet gode arbejdspladser i Danmark, og hvor vi altså har slået to fluer med ét smæk.

Dér føler elselskaberne sig hæmmet, føler, at de ikke kan komme ud, fordi de er begrænset af det hvile-i-sig-selv-princip, vi har i Danmark, og den øvrige lovgivning, vi har, og det er bl.a. for at afhjælpe dette problem, at dette lovforslag fremsættes.

Hr. Hansen-Nord er lidt ked af, at jeg skulle have beskyldt ham for at have kritiseret elværkerne, for er der nogen, der forsvarer elværkerne, så er det hr. Hansen-Nord. Da tror jeg, at hr. Hansen-Nord gør klogt i, inden han kommer for langt ud i sin fortrædelse, at gennemlæse, hvad han selv sagde om elværkernes energirådgivning.

Jeg tror, at hr. Hansen-Nord brugte udtryk som: mastodonter, der kom masende ind på markedet. Man så en lille fladtrykt installatør ligge i vejkanterne, efter at disse mastodonter havde væltet ind over markedet osv. for forbrugernes penge. Jeg tror, at hvis hr. Hansen-Nord læste det igennem, ville han sige, at hvis han var elværksbestyrer et eller andet sted i landet, kunne han godt føle sig lidt trådt over tæerne ved den karakteristik. Jeg tror, at de færreste mennesker – selv i elsektoren – bryder sig om at blive sidestillet med mastodonter. I øvrigt er de danske elværker jo i det store spil små enheder; det er jo også det, der giver os vores styrke.

Med hensyn til de miljøkrav, der kan stilles, ved vi ikke nu, hvordan de endeligt bliver udformet – hr. Hansen-Nord spurgte om det fremtidige elmarked i Europa – men hvis det skal være miljømæssigt tilfredsstillende, så må brændselsvalget selvfølgelig indgå i den sammenhæng; det tror jeg ikke der er nogen tvivl om.